رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز ظهر را پس از زوال و نماز عصر را زمانی که آفتاب خوب روشن بود و نماز مغرب را بلافاصله بعد از غروب می خواند.

از جابر بن عبدالله انصاری رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز ظهر را پس از زوال و نماز عصر را زمانی که آفتاب خوب روشن بود و نماز مغرب را بلافاصله بعد از غروب و نماز عشاء را گاهی زود و گاهی دیر می خواند؛ یعنی اگر مردم دیر می آمدند، دیر و در غیر این صورت، زود می خواند. و نماز صبح را هنگامی که هوا هنوز تاریك بود، می خواند.
[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث بیانگر بهترین اوقات برای ادای نمازهای پنجگانه است. چنانکه بهترین وقت برای خواندن نماز ظهر زمانی است که خورشید از وسط آسمان منحرف شود یعنی پس از زوال؛ و این ابتدای وقت ظهر می باشد. اما زمانی که گرما چنان شدید باشد که بر حضور نمازگزاران تاثیر داشته باشد، بهتر این است که نماز ظهر تا سرد شدن هوا به تاخیر انداخته شود همان طور که در دلایل دیگر آمده است. اما بهترین وقت برای ادای نماز عصر زمانی است که خورشید هنوز روشن است و می درخشد؛ و هنوز به زردی نگراییده است؛ و آن زمانی است که سایه ی هرچیزی بعد از زوال خورشید، به اندازه ی خودش گردد. و بهترین وقت برای ادای مغرب، پس از غروب کردن خورشید است. و بهترین وقت برای ادای نماز عشاء، بستگی به وضعیت نمازگزاران دارد؛ اگر در ابتدای وقت حاضر شدند که پس از زوال شفق قرمز است، همان وقت نماز خوانده می شود و اگر در این وقت حاضر نشدند، تقریبا تا نیمه ی اول شب به تاخیر انداخته می شود که در صورت عدم مشقت، این وقت برای ادای آن افضل می باشد. اما بهترین وقت برای ادای نماز صبح، هنگام آمیختگی روشنایی و تاریکی با هم می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3516